

Arrest

nr. 106 371 van 4 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving - asielzoeker, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde datum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juli 2013 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MORARU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Verzoekende partij heeft op 1 juli 2013 een asielaanvraag ingediend. Op 1 juli 2013 wordt haar de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker (bijlage 11ter) gegeven. Er wordt haar tevens een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats gegeven.

2. Rechtspleging

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt op dat, in zoverre het de bedoeling is van de verzoekende partij om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten, overeenkomstig artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) tegen een maatregel van vrijheidsberoving een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank. Artikel 72, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre het de bedoeling zou zijn om ook de maatregel tot vrijheidsberoving aan te vechten (RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

3. Over de ontvankelijkheid van de vordering gericht tegen de beslissing tot terugdrijving

De Raad stelt vast dat verzoekende partij op 1 juli 2013 een asielaanvraag heeft ingediend waardoor de beslissing tot terugdrijving niet ten uitvoer kan worden gebracht zonder behandeling van de asielaanvraag.

Verzoekende partij heeft, naar aanleiding van haar asielaanvraag van 1 juli 2013 een beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving - asielzoeker betekend gekregen, dit in toepassing van artikel 72, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waar verwezen wordt naar artikel 52/3, § 2 van de vreemdelingenwet.

Uit artikel 52/3, § 2 van de vreemdelingenwet volgt dat het in artikel 50ter bedoelde geval de gemachtigde eveneens onmiddellijk beslist bij het indienen van de asielaanvraag dat de vreemdeling niet toegelaten wordt tot het grondgebied en dat hij wordt teruggedreven.

Uit de voorbereidende werken blijkt dat het uitgangspunt is dat slechts een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, of nog, een beslissing van weigering van toegang tot het grondgebied met beslissing tot terugdrijving, genomen wordt op het ogenblik dat de asielaanvraag van de onregelmatige vreemdeling afgewezen wordt. Afwijking op deze regel betreft ondermeer de situatie van een asielzoeker aan de grens, waar een beslissing tot weigering van binnenkomst met terugdrijving getroffen wordt op het ogenblik dat vaststaat dat de binnenkomst van de vreemdeling moet geweigerd worden omwille van technische motieven (niet de nodige binnenkomstdocumenten, onduidelijk reismotief, ...). In dit kader heeft de Raad van State erop gewezen dat de maatregel niet uitgevoerd kan worden zolang de procedure ter behandeling van de asielaanvraag door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen loopt (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/001, 103).

Uit dit alles volgt dat de tenuitvoerlegging van de terugdrijvingsmaatregel geschorst is tijdens het onderzoek van de asielaanvraag, hetgeen ook uitdrukkelijk gesteld wordt in de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving - asielzoeker van 1 juli 2013.

Onderhavig beroep gericht tegen de beslissing tot terugdrijving is derhalve voorbarig zodat dient besloten te worden tot niet ontvankelijkheid van de vordering.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

S. DE MUYLDER